

имъ казва, че е решилъ вече да си замине и за наследникъ оставя еди—кого си. Това значи кротъкъ човѣкъ. Който не може да предупреди своитѣ ближни, че заминава за онзи свѣтъ, и не може да се сбогува съ тѣхъ, той не е кротъкъ човѣкъ. Който страда и се измъчва, той не е кротъкъ; който вика лѣкари да го лѣкуватъ, той не е отъ кроткитѣ; който вика свещеници и проповѣдници да го изповѣдватъ, той не е отъ кроткитѣ. Кроткиятъ заминава съзнателно и съ радость за онзи свѣтъ, като дава банкетъ на своитѣ приятели и имъ казва опредѣлено, че отива въ дома на Онзи, Когото познава. Кроткиятъ човѣкъ носи великъ моралъ въ себе си. Обикновениятъ моралъ, обикновеното благочестие сж обикновени работи за него. Нѣкой иска да се представи предъ хората за светъ, за благочестивъ човѣкъ и, за да подържа това заблуждение у тѣхъ, той ходи босъ, окжсанъ. — Не, това е измама. Светиятъ, истински благочестивиятъ човѣкъ е добре облѣченъ, винаги чистъ и спретнатъ. Той живѣе едновременно и въ външна, и въ вѣтрешна чистота.

Единъ отъ ученицитѣ на Сократа отишълъ единъ день при учителя си съ скжсани панталони, съ цель да покаже своето благочестие и смирение. Като го видѣлъ въ този видъ, Сократъ му казалъ: „Твоята гордостъ се вижда и презъ скжсанитѣ ти панталони“. Гордостъта на човѣка се вижда и презъ скжсанитѣ, и презъ здравитѣ дрехи. Кроткиятъ човѣкъ изпуска свѣтлина отъ себе си. Каква по-хубава дреха отъ дрехата на свѣтлината? Който е облѣченъ съ дрехата на свѣтлината, той привлича къмъ себе си любовъта. Щомъ придобие любовъта, той никога гладенъ не умира.

Христосъ казва: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ, слѣзълъ отъ небото“. Това подразбира, че само кроткиятъ човѣкъ знае тайнитѣ, които се съдържатъ въ хлѣба; само кроткиятъ човѣкъ знае изкуството да придобива хлѣбъ, когато пожелае. Кагато сатаната изкушаваше Христа въ пустинята и му предлагаше да превърне камънитѣ въ хлѣбъ, той знаеше, че Христосъ владѣе изкуството да превръща материята. Хората на новата наука, хората на шестата раса ще познаватъ тази наука и ще я прилагатъ. Хората на шестата раса сж хора на кротостъта, хора на свѣтлината. Съвременната наука е повече въ услуга на разрушението, на изстреблението. Следователно, тя е временна, преходна наука. Тя открива задушливитѣ газове, огровитѣ, избухливитѣ вещества. Какъвъ смисълъ има въ тия открития? Само онова откритие има смисълъ, съ помощъта на което мъртвитѣ могатъ да въз-